

въ конашкия дворъ, въ качеството на манастирски слуга. Отецъ Генади не се уплашилъ отъ дързката постъпка на Левски, но Христо Ковачевъ, Спасъ Тумпаровъ и Димитъръ Димовъ, тогава учители и членове на Софийското съзаклятие, изтръпнали когато забълъжили, че Левски се разхожда изъ тълпата. Тумпаровъ и Ковачевъ още сж живи. Ковачевъ до скоро бѣ Софийски ковчежникъ, а Тумпаровъ учителъ при държавното-трикласно и педагогическо училище въ Кюстендилъ. Димитъръ Трайковичъ, тогава членъ-съвѣтникъ при нашата въ управителния съвѣтъ, позналъ Левски и отъ страхъ, да не би да го познажтъ полицейскитѣ пошенижлъ на Генадия да му каже да се отстрани отъ конашкия дворъ, защото полицията го търси подъ пиктъ и на кръстопиктъ. Левски излушалъ съвѣтатѣ на дѣда Генадия, но останалъ дордѣто се свършило пируването. Този курйозъ се случилъ прѣзъ 1871 год.

Документъ № 3.

(Вж. снимъкъ № 4).

Коментарии. Този документъ е собственоръчно писмо на В. Левски, адресувано до Д. Трайковича въ София; дата нѣма, сжщо не е отбѣлжено и мѣстоотправлението му, а номерътъ му е отъ *хвгърцащитѣ*.

За да се разбере напълно горѣотпечатаното писмо, трѣбва да се знае слѣдното: 1) обстоятелствата, които сж накарали Левски да се адресира съ писмо до Трайковича въ София, и да иска отъ него нѣкакви си свѣдѣния относително ареститѣ на нѣкои отъ комитетскитѣ членове; 2) положението, което е заемалъ Трайковичъ тогава въ обществото и прѣдъ управителния съвѣтъ въ София; и 3) борбата между Трайковича и Хаджи Мано въ идаре и беледие меджлиси.

Отъ 1858 — 1872 год. Д. Трайковичъ и Филаретовъ бѣхж сольта на българщината въ Софийско; тѣ